

Standſtæller og ligeoverfor Landet i det Hele.

Buſt: Det forundrer mig, at det ærede Medlem udtaler ſig ſaa varmt om Farveparagrafen, og om, at Udførjelsforbudet ſkulde være mod Landbrugets Interesjer; men hvorfor anbefaler han os en Lov, ſom indeholder denne Farveparagraf, naar han ſelv ſiger, det er mod Landbrugets Interesſe? Der er Ingen, der har antydet, at det ærede Medlem ikke ſkulde have ſamme Ret til at have en Mening om Landbrugets Interesſe ſom vi Andre. Jeg har ikke givet mig ud for at have noget ſærligt Privilegium for min Anſtuelse herom, jeg har kun udtalt min egen Opfattelse paa det Gebet. Jeg anſer nu Farveparagrafen for at være til Skade for vort Landbrug, og jeg begriber ikke, at det ærede Medlem kan anbefale en Lov med denne Paragraf.

Bluhme: Denne Farveparagraf kom ind ved et Kompromis, ſom Noget, man vel paa denne Maade kunde gaa ind paa, men deri ligger da ingen Forpligtelse til, at vi ſkulde anſe det for heldigt.

Indenrigsministeren (Singerslev): Jeg har ikke udtalt mig ſaaledes, ſom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) behager at forudsætte, og hvis det ærede Medlem vil gjøre ſig nærmere beſkjendt med mine Udtalelſer i Rigsdagstidenden, vil han finde, at han ſlet ikke har havt Føie til at ſtille ſig paa den Maade, han har gjort. Jeg har Anſvaret for min Del i Behandlingsmaaden, men Thinget maa ogſaa bære Anſvaret for ſin Del af Behandlingsmaaden. Der var ganſke viſt en Afbrudſe, men Sagen kom førſt den 22de Marts i Landſtthinget, og det var en ſen Tid at befordre Sagen over i det andet Thing, naar man veed, at Loven udløber den 1ſte Mai og at der er ſtore Diſſenspunkter indenfor Loven. Den ærede Formand i Udvalget (Bluhme) talte om den nuværende Lov, og at den har Ministeren ikke villet have Noget at gjøre med; men man har jo ikke tilbudt mig den nuværende Lov. I Forſlaget her gaar man i alle Henſeender under den nuværende Lov fra det ærede Medlems og hans Meningsſtællers Side. Man udtager Udførjelsforbudet og gaar ned paa Straffebestemmelſerne ſamt paa andre Punkter og faſtholder dette meget beſtemt. Nu maa de Herrer ſe at blive enige med det andet Thing. Det andet Thing har ſtillet ſig ſaa imøbetommende ved ſin hurtige Behandling af Sagen, at

der ingen Grund er for det til at vige yderligere tilbage — om det dog gjør det, veed jeg ikke. Hvis man ſer efter i Landſtthingstidenden, vil man ſe, at Ordføreren netop der motiverede Stillingen derved, at han ſagde: Lad os ſtille os ſaa faacilt ſom mulig, ſaa at det andet Thing kan ventes at tage imod Loven.

Ordføreren (Dalsgaard): Jeg beklager, at det lader til, at det Haab, ſom Flertallet havde om, at man ved kun at ſtille det ene Vædringsforſlag, der gaar ud paa at føre Lovforſlaget tilbage til den her ſidſt vedtagne Affattelse, ſkulde kunne fremme Sagens hurtige Behandling, ikke rigtig vil gaa i Opfyldſe. Jeg har førſte Gang, da jeg havde Ordet, gjort Mit til at ſaae Sagen fremmet ſaa hurtig ſom mulig, og jeg tror ikke, at det vil være praktiſt nu i Dag den 31te Marts at tale om denne Sag en hel Dag igjennem. Jeg ſkal ſelvſølgelig ikke komme udførlig ind paa Flertallets Stilling, men da der lader til at være nogen Uklarhed tilſtede herom, ſkal jeg dog igjen udtale, hvad jeg antydede, da jeg før havde Ordet, at Flertallet fremdeles ſtaar paa det ſamme Standpunkt, ſom tilſtrækkelig tydelig er blevet betegnet ved de foregaaende Forhandlinger, og hvad dette Standpunkt er, det vide i alle Tilfælde de Herrer, der have fulgt med Forhandlingerne her. Standpunktet er nemlig nemlig det, at man væſentlig ſtaar paa Affattelsen fra 1888. Oprindeligt ſtod man i Udvalget paa den Affattelse, der blev vedtaget i 1888 paa alle 3 Hovedpunkter, og man forandrede kun Stillingen overfor Udførjelsforbudet, da Ministeren tvang os dertil, da hans Erklæringer i Udvalget gjorde det umuligt for os at blive ſtaaende paa den gamle Affattelse. Men ſom jeg gjentagende har ſagt, under de foregaaende Behandlinger, bliver Situationen i den Henſeende forandret, kan Flertallet igjen gaa ind paa den gamle Affattelse af Udførjelsforbudsbeſtemmelſen, kan man gaa ind paa at bemyndige Ministeren til under viſe indtrædende Eventualiteter at kunne ſætte et Udførjelsforbud i Kraft, men han maa ikke ſætte det i Kraft paa de Motiver, der foreligger for Tiden. Det ærede Medlem fra Ribe (Buſt), der talte ſaa varmt for Udførjelsforbudet, har heller ikke i Dag udtalt eller anført Noget ſomhelſt, der kunde tjene til at begrunde Unſeligheden af et Udførjelsforbud, ikke en eneſte Grund har han anført, derimod er der Paastande i Mængde, men af Grunde ikke en eneſte. Naar det ærede Medlem igjen i Dag kom ind paa at tale om det politiſte Nederlag, man vilde berede ſig paa denne